

1919-01-08

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 6 2 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9857>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Ο ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΔΡΑΚ ΔΕΙΤΕΡΙΧ

Καθηγητήν της Μεσαιωνικής και νεωτέρας Ελληνικής γλώσσης.

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ]

Οικονομική και πνευματική δύναμις του μικρο-ασιατικού Ελληνισμού. Εκκλησία και σχολείον. — Εξάσκηση του Ελληνικού πληθυσμού εν Μ. Ασία. — Το κοινοτικό σύστημα. — Πραγματικά αιώματα του Ελληνικού πληθυσμού. — Ένισχυσις και ανανέωσις αυτού.

Η άλυσίς των κατά την δυτικήν ακτήν της Χερσονήσου Ελληνικών κοινοτήτων συνεχίζεται και κατά την μεσημβρινήν ακτήν αυτής με άραιότερους μόν τούς κόκκους αυτής άλλ' έναξού λλαν ισχυρούς. Οι κυριώτεροι τόποι είναι ή άρχαία Αττάλεια, κτισθεύσα κατά τούς Ελληνιστικούς χρόνους μετά 30,000 κατοίκων, έξ όν 10,000 είναι Έλληνες και ή Μερόσινα κτισθεύσα τή 1832 μετά 22,000 κατοίκων. Εν Αττάλεια, ήτις ήτο σημαντικός ναυτικός σταθμός τού Βυζαντίου, υπάρχει τώρα τή κυριώ- τανον έμπορείον όλου τού εσωτερικού της νοτιοδυτικής Μ. Ασίας, της οποίας τή εν τρίτον των κατοίκων είνε Έλληνες, ένψ εν Μερόσινα πλειονοψηφούσιν ούτοι.

Επί της βορείας παραλίης έτεκτείνεται ή Ελληνική άλυσίς, χωρίς όμως νέον Έλληνικών εγκαταστάσεων, διότι διετηρήθησαν και παρέμειναν, χάρις εις τή Ελληνικόν στοιχείον έν αύταις, αι άρχαία Έλληνικά πάντοτε πόλεις αι διεποιούσι την έμπορίαν τού Εύξεινου.

Η Τραπεζούς, ή Κερασούς, οι Οινόη (Unieh), ή Άμασός (Σαμψούς), ή Σινόπη, ή Ιονόπολις (Ινέμπολι), ή Ηράκλεια είναι και σήμερον κέντρα και σταθμοί Έλληνικά. Εν Τραπεζούτι, τή ήμισυ τού πληθυσμού είνε Έλληνες (περί τās 25,000 εκ 50,000 πληθυσμού), ένψ ή Άμασός τή μέγιστον έμπορικόν κέντρον της βορείας ακτής μετά εξαγωγικής έμπορίας 40,000,000 φρ. κέκταιται μεγαλειότερα αναλογίαν Έλλήνων.

Η βορειοδυτική παραλία Μ. Ασίας επί της Προποντιδος παρουσιάζει άλλην πλειάδα Έλληνικών κοινοτήτων τών μόν άρχαίων τών δε νεωτέρων, ατίνας την οικονομικήν εύρωσίαν αυτών άρύονται από της γεωγραφίας της Κων/πόλεως, τού μέγιστου τούτου Έλληνικού Κέντρου. Ένταύθα κείνται κατά βραχύτερα διαστήματα ούχι ολιγώτεροι τών επί τα σημαντικών λιμένων οτι- νες άνήκουσιν όλος εις την σφαιράν της Έλληνικής έπιρροής. Πρώται ένταύθα είνε κατά τή άκρον της χερσονήσου Κυζίκου, αι άρχαία πόλεις Πάνορους (τουρκ. Παντέρμα) και ή Άρτάκη. Η πρώτη επί 12,000 κατ. έχει 2,000 Έλληνες, ένψ ή Άρτάκη είνε καθαρώς Έλληνική πόλις 7,500 κατοίκων ύπάχουσα κυ- ρίως χάρις εις την οίονπνευματικόβιομηχανίαν αυτής. Οι λευκοί νοι- τής Άρτάκης εκτιμούνται μεγάλοι έν Κων/πόλει. Κατά την νοτιο- ανατολικήν γωνίαν της Προποντιδος κείνται ή Μουδάνια και ή Γκεμλίς, όν ή πρώτη είνε ή άρχαία Απάμεια, τή σημείον της αναχωρήσεως τού σιδηροδρόμου Προύσης, έχουσα 4,000 Έλλη- νας και 3,000 Τούρκους, ή δεύτερά δε είνε ή άρχαία Κίος, ήν οι Έλληνες σήμερον άποκαλοΰσι δια τού άρχαίου όνόματος αυ- τής, είνε δε σχεδόν καθαρώς Έλληνική 5,000—6,000 κατ. ή- τισ, ως αι Κυδωνία, απήλαυον πλήρους σχεδόν ανεξαρτησίας. Η κυ- ρία εξαγωγή είνε όρυκτον χρωμίον και καπνός. Έν τέλει, εις τόν μυχόν τού κόλπου Ισμίτ, παρτή Ισμίτ αυτήν, κείνται έφ' εκα- τέρας πλευράς αυτού ή πόλις Καραμουσάλ (ή άρχαία Πράϊντεος) και Γκελίς (ή Βυζαντινή Λακίβυζα). Αμφοτέραι είνε πρωτεύου- σαι διαμερισμάτων έν οίς οι Έλληνες ύπερπέρουσι τούς Τούρκους (τή 1893 15,000 Έλληνες και 11,000 Τούρκοι). Κατά μήκος τών θέσεων τούτων, όμως, ίδια, κατά μήκος της γεφυρής Χαϊ- δού—Πασά—Ισμίτ εϋρίσκονται πολλά Έλληνικά θέσις, όν δ Έλληνικός πληθυσμός αυξάνει κατά τρόπον έκπληκτικόν, καθ' ό- σον πλησιάζουσιν εις Κων/πολιν. Ούτως ή Λάριτς, ή Βυζαντινή Αρεζού, ήτις άπαξ έπί κατοικείται άποκλειστικώς έφ' Ελλήνων και τή Κιτκιοί, ή άρχαία Χαλκηδών, ήτις αριθμεί τώρα 33,000—35,000 κατ. οτινες σύγκεινται έξ ίσου αριθμού Αρμενίων, Έλ- λήνων και Τούρκων, ένψ, έν αρχή τού 19ου αιώνος κατοικείτο σχεδόν όλοσχερώς υπό Τούρκων.

Εχούμενοι ήδη εις την τελευταίαν τών θέσεων τούτων την Ισμίτ (άρχαία Νικομήδεια) εύρίσκομεν ότι απέβαλεν αυτή την πάλαι σημασίαν αυτής ως διαμετριοκρατικόν έμπορείον εις Κων- πολιν τών προϊόντων της πλουσίας πεδιάδος της Βιθυνίας, από- του ό Σιδηροδρόμος Ανατολής προσεβλυσεν την έμπορικήν ταύ- την κίνησιν εις εαυτόν κατά μέγα μέρος, και ή εξαγωγή αυτής, ήτις τή 1833 συνεποσούτο εις 32,000,000 φρ. ήλατώθη έκτοτε έλαττωμένου αναλόγως και τού πληθυσμού αυτής, όστις μάλλον χυμαίνεται και νύν μέν αναφέρεται εις 40,000 ύπερον εις 25,000 και πάλιν εις 20,000. Οι Έλληνες μέχρι πρό είκουσι ετών, ότε ήρωιδμόντο εις 6,000 ήξήσαν σταθερώς, διότι έν αρχή τού 19ου αιώνος δεν ύπελογίζοντο πλείονες τών 6,000.

Ο όλος Έλληνικός πληθυσμός τών δεκαέξ τούτων πόλεων είνε περί τās 240,000, όστινος τή ήμισυ είνε έν Σμύρνη, ώ- στε αι άλλαι δεκατέσσε πόλεις ίσοφασίζουσιν όμοι προσ τήν Σμύρ- νην. Ο αριθμός όμως τών Έλλήνων της παραλίης δεν ήρμιμή- θει έτι πλήρως. Διότι, άν προσθέσωμεν τόν αριθμόν τούτων, τών εκχτεστημένων εις τās διαφόρους επαρχίας οτινες φθάου- σιν εις την παραλίαν, εύρίσκομεν διπλάσιον αριθμόν ήτοι 450,000. Δέον άρα να ζώσιν εις τās παραλίαις ταύτας γόρας έξω τών πό- λεων εις την ύπαιθρον ύπερ τās 200,000 Έλληνες.

Η άλυσίς αυτή τών Ελληνικών κοινοτήτων ήτις εκτείνεται προς νότον και προς βορράν δεν άποτελεί μόνον ισχυράν δύναμιν οικονομικήν άλλα και δόναμιν πνευματικήν. Υποτιμάται συνήθως τή ιδεολογικόν τούτο στοιχείον τή όποιον είνε σύμφυτον τούς Έλληνιν μετά τού όμολογουμένως λλαν προέχοντος στοιχείου, και τούτο έτι κατά τούς χρόνους της βαυβατίας ταιπεινωσης, τίνω δεν άπώλεσεν. Τό ιδεολογικόν τούτο στοιχείον έχει τās ρίζας τόν έν λλαν ισχυρώ αισθήματι έθνικώ, τή όποιον έγράφη υπό της ανα- μνήσεως μεγάλου πνευματικού παρελθόντος και όπερ έχει την έν- τελεστήτην και άποτελεσματικότητην Έφρασιν αυτού έν τή ένι- σχύσει τών Έλληνικών σχολείων. Ο πόθος ούτος προς ίδρύσιν

σχολείων έχει έμφυτευθή εις τόν Έλληνικόν χαρακτήρα από τών χρόνων της τελευταίας άρχαί- οτης, και τή δε ισχυρώς όξει σχολαστικισμού, ήμώδισε τούς Έλληνες τού να άποβάλωσι την έθνικήν συνείδησιν αυτών, ως απέβαλον αυτήν οι Ιουδαίοι και έν μέρει οι Αρμένιοι. Η Έκ- κλησία αυτή θεωρείται τήσόν τισά παρ' τούς Έλλησι, μόνον και μόνον διότι έγένετο ό φορέας τών ένδοικων ιδεών κατά τούς χρόνους της δουλείας και έγένε- το σύμμαχο ισχυρόν πολιτικόν όργανον διοικητικόν, άποτελοϋ- σα τή μόνον μέσον έν Τουρκία όπου τίθενται δι' αυτής αι έ- θνικαι αίτήσεις περί σχολείων.

Η σχέσις Εκκλησίας και σχολείου είνε έθνη έν τή Έλλη- νική Ανατολή όλος διάφορος ή εις τās καθολικάς και τās δι- αμαρτυρομένες γώσας. Η Έκ- κλησία θεωρεί εαυτήν ούχι κυ- ρίαν τού σχολείου άλλα θερά- πειναν και προστάτην. Τό γεγο- νός τούτο πρέπει να κατανοηθή σαφώς, ίνα και όρθως εκτιμή- σωμεν τās υπό μελέτην σχέσεις. Έάν, επί παραδείγματι, Έλλη- νική κοινότης επιθυμή να ίδρύ- ση σχολείον επί εδάφους Τουρ- κικώ, τή συμβούλιον της κοι- νότητος πληροφουρή τόν Επα- σκοπον της οικίας Εκκλησια- στικής περιφερείας περί της έ- πιθυμίας ταύτης, και ούτος ά- ναγκασθί τούτο εις τόν άνωτε- ρον έπίσκοπον ή τόν Μητροπο- λιτήν, όστις τότε συνεννοείται μετά τού Έλληνικού Πατρια- ρχείου έν Κων/πόλει περί της ύ- ποθέσεως. Έργον τότε τού Πα- τριαρχείου είνε όπως επιτύχη παρ' τού Σουλτάνου την άδει- αν προς ίδρύσιν σχολείου και προς έπιτυχίαν ταύτης, και τή χρέη διαδραματίζει ούχι άσήμα- τή μέρος. Οσο πλουσιώτερα είνε ή κοινότης, τόσο εύκολώ- τερον επιτυγχάνει την άδειαν, και επειδή αι παράλιαι Έλλη- νικαι κοινότητες της Μ. Ασίας ήσαν πάντοτε πλούσιαι, ως επί τή πλείστον, ήδυνήθησαν πρωί- μως να ίδρύσασιν και σχολεία.

Άρχαίωται είνε τās Σμύρ- νης, τών Κυδωνίων και τού Τσεσμέ, και τή πρώτα ιδρυθέν- τα σχολεία δενήσαν κοινά σχο- λεία άλλ' άνώτερα ιδρύματα μαθήσεως, αντιστοιχούντα εις την άνάπτυξιν τών χρόνων και τόν άριστοκρατικόν χαρακτήρα τών Έλλήνων έμψρων. Η πα- λαιοτάτη και διασημώτατη τών σχολών τούτων και ή μόνη ήτις ύπάρχει έτι είνε ή καλουμένη «Βαγγελική Σχολή» έν Σμύρ- νη. Αυτή άνάγεται εις τή 1708 άλλα τή 1733 βύναται να θε- ωρηθί προέμια ως έτος της ίδρύσεως αυτής. Υπάχουσα ύ- πό τήν Άγγλικήν προστασίαν από τή 1747 και όσα συνε- πώς άπολύτως αιώνομοις, τή 1810 άνεγνωρίσθη υπό τού Σουλ- τάνου ως πλήρως έξουσιοδοτη- μένον γυμνάσιον, και άπου δις άνεδιοργανώθη—τή 1810 και τή 1828—ή Έλληνική κυβέρ- νησις άνεγνώρισεν αυτήν ίσότη- μον προς τή έν Έλλάδι γυμνά- σια. Καίτοι ύποστηρίζεται ή Σχολή αυτή υπό τών ταμείων της κοινότητος και τών δωρεών εϋεργετών φιλοπόσαν και άπα- τει δια τήν συντήρησιν αυτής 100,000 φρ. (14,000) διατη- ρεί προσέτι έν Σμύρνη δύο άλλ- λας συνδεδεμένας μετ' αυτής σχολάς. Η σημασία αυτής—ως προς τόν πνευματικόν βίον της Σμύρνης βασίζεται επί τού άρ- χαιού Μουσείου και της πλου- σίας βιβλιοθήκης αυτής (30,000 τόμοι και 200 χειρόγραφοι) της μόνης επί τού Μικρασιατικού ε- δάφους.

Έν Σμύρνη δημοσιεύεται ά- κόμη ή παλαιή Έλληνική έφημε- ρίς επί εδάφους Τουρκικώ, ή «Αμάλθεια» ήτις ύπάρχει ήδη από έβδομήκοντα πέντε σχεδόν έτών. Παράλληλως προς τήν ά- νωτέραν ταύτην σχολήν δια σπου- δας άνωτέρας ύπήρχον έν Σμύρνη τή 1894 άλλα σχολεία Έλληνικά και ίδια δημοτικά, δύο έμπορικα σχολεία (όν ή άρχαιοτάτη από τού 1857, τέσσαρά ιδιωτικά παρθεναγωγεία και έν άνωτερον Παρθεναγωγείον μετά τριών συν- δεδεμένων σχολείων και μετά πλείστον τών 2,000 μαθητών.

Η μέγιστη Έλληνική σχολή, μετά τήν Ευαγγελικήν Σχολήν Σμύρνης, είνε ή τών Κυδωνίων, της δευτέρας μεγίστης Έλληνικής κοινότητος έν τή παραλίη της Μ. Ασίας. Υποστηρίζει αυτή πλείονα τών 22 δημοτ. σχολείων, δύο σχολαρχεία, έν γυμνάσιον και έν άνωτερον παρθεναγωγείον μετ' οίκοτροφείου, και εις πάντα ταύτα έφοίτων τή 1892 ύπερ 1,100 μαθητά. Έπειτα έρχεται ό Τσεσμές, γνωστός δια τήν κα- λήν άνώτεραν σχολήν του, ήτις τότε εκέκτητο ένδεκα μόνον σχολεία ότινα έδίδκνον όμως τόν μέγιστον αριθμόν μαθητών (περί τούς 675). Τή σχεδόν παρ' αυτήν είνε ή Φώκεια μετά έννέα σχολείων και 560 μαθη- τών, τή Άδραμύττιον μετά 19 σχολείων και 600 μαθητών, ή Άρτάκη μετά 22 σχολείων και 700 μαθητών, ή Πάνορος (Ήάντερμα) μετά 15 σχολείων και 536 μαθητών, ή Κίος μετά έννέα σχολείων και 580 μαθη- τών, ή Μουδανία (Απάμεια) μετά 8 σχολείων και 330 μα-θητών, ή Γκεμλίς (Λακίβυζα) με- τή 13 σχολείων και 1,000 μα-θητών. Ένώ ή εΰρεσις διαστο- ρά και ή εύημερία και ή πνευ- ματική άνάπτυξις τών Έλλήνων κατά τή βορείον μέρος της δυ- τικής παραλίης αντανανδώνται εις τόν μέγαν αριθμόν σχολεί- ων Έλληνικών, τή τού νοτίου μέρους ως προς τούτο ύπερτερεί μεγάλως. Πλήν της Ν. Ήσπερου μετά 5 σχολείων και 440 μα-θητών ή Αττάλεια κατά την νοτίαν παραλίαν είνε μόνον ά- ξια μνείας μετά τών δεκα αυτής σχολείων και 600 μαθητών.

Λαμβανόμεναι έν συνόλω αι δεκαέξ αύται πόλεις έχουσι ύ- περδιακόσια σχολεία μετά 17,000 μαθητών, αριθμός, ούτινος, ή σημασία δύνανται να εκτιμηθή όρθώς όταν παραβληθή προς τούς αντίστοιχούς Τουρκικούς α- ριθμούς, οτινες δεικνύουσιν ότι ό αριθμός τών σχολείων είνε κατά εκατόν μεγαλιότερος, ό α- ριθμός όμως τών μαθητών ε- ίνε κατά 6000 μικρότερος τού τών Έλλήνων.

Υπό τήν άρα τριπλάσιον σχεδόν μαθητά, κατά σχολείον εις τās Έλληνικά σχολεία τών εις τās τουρκικά ταύτα.

Έάν εκκινήσωμεν από της βά- σεως τών παρόντων γεγονότων της υποθέσεως, εύρίσκομεν ότι εις τριάκοντα πόλεις τού δυτι- κού εσωτερικού της Μ. Ασίας μετά κατοίκων πλέον τών 5,000 έκάστην, οι Έλληνες μετέχουσι τού πληθυσμού διά 1,000 10,000 κατοίκων. Κατασώσμεναι αι πόλεις αύται κατ' αναλογίαν της μετοχής ταύτης διακρίνονται εις διαφόρους ομάδας. Πρώ- τω, Έλληνική πλειονότης εύ- ρίσκεται εις δύο μόνον πόλεις εις Μυγαλίτην (7,000 Έλληνες επί συνόλου 8,000 κατ.) και εις Κοπλοΰ (5,000 Έλληνες επί 8,000). Δεύτερον εις έννέα πόλεις οι Έλληνες άποτελοΰσι μεταξύ τού ήμισους και τού ένός τρίτου τού πληθυσμού. Παινίτη (4,500 επί 10,000), Θουάτιρα (Θείρα ή Τίρα) (6,000 επί 14,000), Ό- δεμίση (3,000 επί 7,000), Μαυ- νεμένη 3,000 επί 10,000, Πέρο- γαμος 5,500 επί 14,500, Γο- σαρτα 4,000 επί 20,000, Σό- κια (4,000 επί 12,000), Σόμα (2,000 επί 6,000), Μαγγησία (11,000 επί 35,000). Τρίτον, εις τέσσαρας πόλεις οι Έλληνες άπο- τελοΰσι περίπου τή τριτηρίτην τού πληθυσμού αυτών. Ίνεγγώλ (Άγγελόκωμη) (περί τās 2,000 επί 8,000), Κασσαμπάς (6,000

επί 23,000), Κεραστιά (1,200 επί 4,800), Αιδίνιον (8,500 επί 35 χιλ.). Τέταρον, εις πέντε πόλεις άποτελοΰσι τή τρίτην ή έκτον μέρος: Κοτυάειον (Κιου- τάια) (4 χιλ. επί 22 χιλ.), Λυέ- τογα (1 χιλ. και τριακόσιοι επί 7 χιλ.), Άλασέτι (4 χιλ. πεντα- κοσίους επί 22 χιλ.), Μύλασσα (2 χιλ. επί 12 χιλ.), Βίγα (1 χιλ. επί 10 χιλ.). Πέμτην, εις πέντε πόλεις οι Έλληνες άποτελοΰσι τή έβδομήν ή όγδόον τού πληθυ- σμού: Κιοκαγιάς (2 χιλ. επί 18 χιλ.), Ούσσάν (1 χιλ. και πεν- τακοσίους επί 12 χιλ.), Παλου- κισέρ (1 χιλ. και τριακόσιοι επί δεκα χιλ.), Σαπάντσα (1 χιλ. έ- πί 7 χιλ. και πεντακοσίους), Κυρ- καγιάς (δικακοσίους επί 18 χιλ.) Έκτον, ολιγώτερον τού δε- κάτου εις έπτά πόλεις: Ναζιλη (1 χιλ. και έξακοσίους επί 17 χιλ.) Σογιούι (1 χιλ. και πεν- τακοσίους επί 18 χιλ.), Λενζιλη (1 χιλ. και έπτακοσίους επί 21 χιλ.), Προΰσα (6 χιλ. επί 80 χιλ.), Αδαπαζέρ (1 χιλ. και έξακοσίους επί 24 χιλ.), Έσι- σέρ (1 χιλ. και εκατόν πενήντα επί 19 χιλ.), Νοϋγλα (1 χιλ. και εκατόν επί 15 χιλ.).

(άκολουθεί).

ΤΥΡΑΝΝΩΝ ΘΗΡΙΩΔΙΑ

Υπό τήν άνωτη έπιγραφήν «Πάντανος» τού Πατριάρχου Αλεξανδρείας της 9ης Νομβρίου έδημοσίωσεν τās έπόμενα:

Έξ επιστολής ά όρος, τās μέγιστα διακεκρυμμέναι και μεροπημειναι και δημοσίαν κινήσεως είνε, και πο- λα παθόντες, και διωγμοίς ύποστάν- τος καθ' άπαντα την περίοδον τού πολλέμου, παρατίθενται τās έξής εις πληροφραν.

Όσα έπέθεμεν κατά τή διάκριση τούτο είνε άδύνατον να περιγραφο- σιν, και έν δόλοισι τήσι συσταχ- θούν, μετ' όμοις περιληπτική έκφρα- σις πικρών να παρακαλ ήλθον ά- μύδραν τού φόρου δέλερου: «Τα παθήματα τού λαού ήσαν ύπερ πά- σαν δύναμιν άνθρώπου» ή έχάτην, δηλαδή, ή κατατίθη ως προς τούς πόρους και τήν μέτρωσιν τής τού στρατιωτικού πληθυσμού, απέναν- τέ πέντης περ' δύο έτων και έξη φανείσθη. Ηλθεν έπειτα ή άμέρως πρό αυτής ύψηλότερον έπος έν Ιστορίαν και κατά τούς πόρους και κατά την κοινωνικήν βαβυλωνίαν, και έξηφανείσθη και αύτή έπί τής πείνης—κατά δε τή έτος τούτο ήλθεν ή σειρά της μεσαίας τάξεως, έξ έμψρων και καταστραφών, και ταύτης την έξόντισιν παρασκεύασεν ό λιμός, ός έπήλθε θεόθεν ή σωτη- ρία.

Τό σχεδίον τού δέλερου ήτο σχεδίον εκ τών προτέρων προμελετημένον, και σατακίμως προσεβλεπόμενον, και εξηραλισμένον σκοπός αυτού ήτο ό εξαφανισμός τού άραβικού στοιχείου, όσον τή δύναντι πλείτερον.

Εφαρμασται δ' άπνευσι αυτού και έκτελεσται άμελλικτω ήσαν ό Δεζμάλ Πασάς έν Δαμασκώ και ό Ασημ Βέης έν Βηρυτώ, οι αυτοκράτορες νομάρχαι της Συρίας.

Ποτα μεγάλων προς τόν σκοπόν τούτον μέσα, ίσως δε ήνε δυνατόν ν' άντικηφήν ό άνθρώπος, έν μόνη έτι εϋρήνης σήμερον έν έπλοκα- τει έν Βηρυτώ. Οί σήμερον τασό- μενοι εις άρταίων τήν ήσαν χθές έμποροι καταστραματάρχαι, κτηματί- χοντες άδελφ όπηρτες, ύπαλλήλους, θεράποντας, οι όποιοι ήναγκασθήσαν εις τής δυστυχίας, να πωλήσασιν πρώ- τα τās κτηματά, έπειτα τās έπιπλα, κατόπιν τās ένδύματα και τήσιν αυτά τή παραθυρόφυλλα, τās θύρας τών οικιών, τήν έυλην τών στεγών, τās πέτρας τών τούλων, και τελευταίως απένθησαν πανοικει διά και υπό τής πείνης.

Έν Τριπόλει της Συρίας, έν Λα- κούρ, έν Καλιμόνι, τās παιδια τών οικογενειών, τών καλακασών προς τόν δέλερον, έφευγον άσυναίσθητως κεντούμενα υπό τής πείνης, έπλανών- ταν άνα τή δάση, θέλοντα να χορτα- σθώσιν από βαλανίδια, από χόρτα, και σκάπτεντα διά τών χερών τήν γήν, να εύρωσι ρίζας, γά φύσσι, να μή άποθάνουσιν.

Δέν ήσαν άγνωστα ταύτα άλλ' ό έπίσημος τοκοας, ή κυβέρνησις, άπη- γόρευε τήν δημοσίωσιν αυτών, διότι ήσαν ηθικά, διότι, μάλλον ήθροιστε- μένα, δε προδικάζοντες τήν σωτη- ρίαν των, τή δε πρόγραμμα ήν έξό- τιστες! Εκ Αιβάγρον βεβαίωται έτι πλέον τού ήμισους πληθυσμού έξηρα- νισθή, ή παρ' τήν Βηρυτίν κορυφαία

τεσίλαος έπελθών κατ' αυτού ως φα- μα, υπό τού όπολου εξωρχήθησαν οι όφθαλμοί και άπήλθε τυφλός.

Φ. Καλόν φίλανα έχεις τού ά- γρου, και νομίζω ότι ούτε έβρον λυκού φοβερίσαι, άγρυπνοΰντες ούτω τού φίλου.

Α. Άληθώς λέγεις, διότι ούδέν εις θηρόν έπιτρέπει να συλλάξη, ούτε όρις ένταύθα, ούδέν φαλλάγγιον, ούδέν ουκοφάντης επιτίθεται καθ' ήμών περί τού άγρου τού θηρόν δε τούτο φέρει άνατίς, και εις αυτήν τήν άγοράν συλλάξει.

Φ. Τήν γλώσσαν δε, άμπελουργέ, πώς εξεπαιδούσης; διότι δεν μου φαί- νεται εκ τών άπαιδευτών. *

Α. Εις τήν πόλιν, ό ένε, τή πρώ- τον, διετρίβονμεν χρησιμοποιοΰντες διδασκάλους και φυλοσοφοΰντες—τās κατ' ήμ' λοιπόν ειχον κακώς—επειδή οι γεωργούμενοι άγρου ήσαν εις χείρας τών δούλων, και ούδέν απέδιδον εις ήμās ούτοι, έδεν έπρεπε να δανάζωμαι εις βά- ρος τού άγρου και να πεινώ—έλθων, λοιπόν, έδω συνεβουλεύθη τόν Πα- τριάρχα, αυτός δε ώργισμένος έναν- τίν μου, διότι τόν άφήκα και έξω- εις τήν πόλιν, έώαθα. Επειδή δε έξελπίσθον και έλεγον ότι θα άπο- λεσθώ, εάν με παρημέλει, «μεταμφι- έσθητι» έπειτα μετά τή ήμέρα έ- κείνη άδιαφόρος ήκουσα, μετά ταύτα έμοσ βασιανίζων τόν λόγον τούτον ήγ- νόησα, έτι μοι παραγγέλλει να μετα- βάλλω τρόπον τού ζην. Όθεν ένδυ- θεις διεψήσαν (θερμάτιον ήμισιον) και φέρων δίκελλαν, δεν γνωρίζω πλέον τήν φέρουσαν εις τήν πόλιν έδδν, και πάντα τās έν τή άγρω ά- φηνοΰσαι, και άν άσθενήση πρόβατόν τή ή σήμνος μελίσσον ή δένδρον, με- ταχειρίζομαι ως Ιατρόν τόν Πρωτε- σίλαον συναναστρέφόμενος μετ' αυτού και ένασχολούμενος εις τήν γήν γί- νομαι σαφέστερος έμαυτού, διότι και περισσήν σφραν έχει ούτος.

Φ. Εούχησ' σύ δια τήν συνανα- στρόφη και τόν άγρον, άν μή μόνον έλαίας και σταφυλάς, άλλα δρε- πτης και σφραν θελαν και άφθαρ- τον και ίσως άδικώ τήν σφραν σου καλώς σε άμπελουργόν.

Α. Ούτω κάλει με, διότι και προς τόν Πρωτεσίλαον θα έχαρξισσ' όνο- μάζων με και γεωργών και κηπουρέν και τās ταύτα.***

Φ. Ένταύθα λοιπόν, άμπελουργέ, συναντάσθε.

Α. Ένταύθα, ένε, Πας δε τή συνεπαίρεσις;

Φ. Διότι τή μέρος τούτου τού άγρου μοι φαίνεται ήδύτατον και θεον και άν θα άνέξη τις ένταύθα άγρον, θα έ- ζη όμως ήδύτατα και άλυπώτατα ά- πομακρυμένους τού πληθους, διότι και δένδρα ύπερμήκη είνε ταύτα, τού χρόνου ύψώσαντες αυτά, και ποι- κίλον τούτο τού ύδωρ εκ τών πηγών αναβλύζει, και νομίζω ότι άνέλκτεται αυτό και πίνετε ως είνον άνθοσμίον σύ δε φρενίσκαι εις σκηνάς συμπλέ- κων τή δένδρα και συναρμίζων αυ- τά, ώστε ούτε προς στέφανόν, τις έξ άφθάρτου χειμώνος να παραβάλλη.

Α. Και δεν ήκουσε ακόμη, ώς ένε τās άγρόνας πως κελαδοσιν ως αι άτικαι ταύται έν τή τοπή τού- τη, όταν έπέλθω ή δείλη και όταν έρχεται ή ήμέρα.

Φ. Μοι φαίνεται ότι ήκουσα, και συμπωνείς, έτι δεν φηνησθην αυται άλλ' έδουσι μόνον.***

[Ένταύθα λέγει τού προομι- ον τού «Ηρωικού» διαλό- γου τού Φιλιστράτου]

Καλλιόπη Διονυσίαφ

* Σημ. Η περί φαλλάγγιον ή φαλλάγγιον γυνήχη άρα είνε πολύ παλαιά.

** Σημ. Ένταύθα ζήλοται ή ύπάγουσα και τότε συλλογιστά: άλλως ήμεις ό πολός λαός και άλλως οι παιδοποιούμενοι.

*** Ο φιλόσοφος παραίει ούτω τήν νε- ότητα τών χρόνων τού όποις επιτίθεται αυ- τή εις έργα βιοποριστικά και μη καταστή- ση τόν χρόνον εις κανός θεωρίας, όνα- μα δε φαίνεται άναγνώριζον ότι ή διά τών δούλων διεξαγομένη έργασία είνε ζήνος και πανικόρ, τούτ' έπερ φαίνεται τήν άνα- γνάσιν οι Άγγλοι, οτινες ένθεόρουναν τήν κατά τήν τή δουλείας έν Άμερικώ πειρασμόν, και έπεί τήν έλευσιν δ' όκνο- νος, διότι μετά τόν τριετή πόλεμον και τήν κατάργησιν της δουλείας ή Άμερική ει- σήλθεν άριστικώς εις τή στάθμη της με- γάλης οικονομικής πρόδου και εύημερίας.

**** Σημ. Ταύτα διότι παρ' Έλλήνων έ- φέρετο ότι ή Πρώκη εις άγρόνα μεταμορφώ- θεϊσα έβρήκει τόν υϊόν Ιταυ.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Χθές έληξαν αι δεκαπενθήμεροι εορταί της ενανθρωπήσεως του Σωτήρος ημών...

Οι ναοί κατά τας ιεράς ακολουθίας επληροδύοντο πυκνού εκκλησιασματος...

Κατά τας εορτάς ταύτας τα φιλανθρωπικά και άλλα σωματεία έτελεσαν ιδίαις εορταίς και συναυροίσι...

Εν τω Αναγνωστηρίω Αγάπη του λαού η ένοχη της παραμονής του νέου έτους...

Εν τω Δαικώ Συνδωμοί η παρελθούσα Κυριακή εγένετο έπι παρουσία πολλού και καλού κόσμου...

Η λώβη του χαρτοπαιγνίου φαίνεται ότι περιήλθε παρ' ημών εις μεγάλην ύφεσιν...

Δέν διαβεβαίωμεν εάν αναγάγωμεν τόν ύπερβάλλον ποσόν εις 500 εν τω φανερῷ...

Πρόπει να εξάρωμεν μάλιστα την φιλάνθρωπον γενναιοδωρίαν της ημετέρας κοινότητος...

ΜΙΑ ΠΑΡΑΦΩΝΙΑ Η ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ Πρὸ δεκαετίας περίπου...

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ Ο ΑΣΤΡΟΜΕΡΙΤΗΣ Τη 1η Ιανουαρίου 1919...

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Κόριε Συντάκτα, Επιθυμούμεν και δημοσίωσιν...

ΚΟΛΛΑΝΙΑ Αγγλική ε-κμηρέθησαν και πωλούνται εις το Κατάστημα του Χ. Δεγερών...

δεις βροχάς και τας πλημμύρας η κατάστασις των δδων απέβη αφόρητος...

Οι εν τω εξωτερικῷ παρεπιδήμοντες αδυνατοί να βαδίσωσιν επί των δδων...

Η άνοχη των πολιτών αληθώς απέλειχθη τόσον ανεξάντητος και μοιρολατρική...

Τὸ τελεσίγραφον της Α. Έξοχότητος έτασος προεδρείου την 1ην...

Και ήδη εκινήθη η δημοτ. ύπηρεσία και εν τῶν ενόντων καθαρίζονται αι δδοί...

Η παρέμβασις αυτή της Κυβερνήσεως εις τας ουσιωδεστέρας υπηρεσίας του Δημαρχείου...

Δημαρχείου αλλά και κατά της μοιρολατρικής άδιαφορίας και άνοχίας των δημοτών...

Η παρέμβασις αυτή της Κυβερνήσεως εις τας ουσιωδεστέρας υπηρεσίας του Δημαρχείου...

Δεν διαβεβαίωμεν εάν αναγάγωμεν τόν ύπερβάλλον ποσόν εις 500 εν τω φανερῷ...

Πρόπει να εξάρωμεν μάλιστα την φιλάνθρωπον γενναιοδωρίαν της ημετέρας κοινότητος...

ΜΙΑ ΠΑΡΑΦΩΝΙΑ Η ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ Πρὸ δεκαετίας περίπου...

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ Ο ΑΣΤΡΟΜΕΡΙΤΗΣ Τη 1η Ιανουαρίου 1919...

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Κόριε Συντάκτα, Επιθυμούμεν και δημοσίωσιν...

ΚΟΛΛΑΝΙΑ Αγγλική ε-κμηρέθησαν και πωλούνται εις το Κατάστημα του Χ. Δεγερών...

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΓΕΝΝΑΙΟΔΩΡΙΑ Ο ημετέρος συμπόλιτης κ. Ιωάννη Χαραλάμπος γνωστός επί γενναιοδωρία...

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ Από σήμερον έναυλαμβάνεται η σιδηροδρομική συγκοινωνία της γραμμής...

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ και μαθηταί έπαυθησαν από των χωρίων αυτών...

ΓΑΜΟΙ Τη παρελθούσα Πέμπτη ηυλόγηθησαν οι γάμοι του κ. Χρ. Παλάτωνος...

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΩΝ Αξιοτίμη Κόριε, Παρακαλείσθε όπως ευκρετέστερον...

Μενελάου Χ' Γεωργίου και Μαρίας Η' Θεοδούλου ευλογηθησόμενοι εν τῷ Ι. Ναφ' Αγ. Μαρτίνου...

ΔΗΛΩΣΙΣ Παρακαλείσθε οι κ. κ. μέτοχοι του Αξιοχού Συνεργατικού Συνδεδεμένου...

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Κόριε Συντάκτα, Επιθυμούμεν και δημοσίωσιν...

ΚΟΛΛΑΝΙΑ Αγγλική ε-κμηρέθησαν και πωλούνται εις το Κατάστημα του Χ. Δεγερών...

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΝ ΑΙ ΔΘΗΝΑΙ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Επί τετραετίαν διην αιουδάσασα θεσμοικώς και άσκηθείσι πρακτικώς εν Αθήναις...

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΝ μετὰ κοπτικής και ραπτικής ούτινος...

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Εν Λάρνακι, τη 1η Ιανουαρίου 1919. Κόριε, Λαμβάνομεν την τιμήν να σας καταστήσωμεν...

ΣΤ. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ & Μ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ης θέλει άσχοληθῆ εις αντιπροσωπεύει...

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ Προτιθέμενος μετὰ ενάμιση μήνα διωσ αναχώρησιν...

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Αξιότιμη Κόριε, Ο υπογραμμένος γέρω εις γνῶσιν...

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ Προτιθέμενος μετὰ ενάμιση μήνα διωσ αναχώρησιν...

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Αξιότιμη Κόριε, Ο υπογραμμένος γέρω εις γνῶσιν...

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Αξιότιμη Κόριε, Ο υπογραμμένος γέρω εις γνῶσιν...

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Αξιότιμη Κόριε, Ο υπογραμμένος γέρω εις γνῶσιν...

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Αξιότιμη Κόριε, Ο υπογραμμένος γέρω εις γνῶσιν...

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Αξιότιμη Κόριε, Ο υπογραμμένος γέρω εις γνῶσιν...

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Αξιότιμη Κόριε, Ο υπογραμμένος γέρω εις γνῶσιν...

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Αξιότιμη Κόριε, Ο υπογραμμένος γέρω εις γνῶσιν...

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Αξιότιμη Κόριε, Ο υπογραμμένος γέρω εις γνῶσιν...

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ Ανώτερος Έταρεία με έδραν την Λευκωσίαν με κεφάλαιον 1.200.000...

Η Τράπεζα Κύπρου ούσα ανώνυμος του Ταμειτηρίου η Λευκωσία εξακολουθεί...

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΟΠΙΣΜΟΥ ΑΔΕΛΦΩΝ ΡΑΣΗΜ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Εν τῷ Πάσχα και τας εορτάς Εχομίσθησαν εις τὸ κατάστημα...

ΕΝ Τῷ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙῒ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ Αγωγή αρθ. 425/918. Μεταξύ: Ζαχαρία Βασιλία...

Τῷ Γεωργίῳ Λοζζῷ εἰς Αιγιάλουσιν, Διά τῶν παρόντων προτάσεως...

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ Προτιθέμενος μετὰ ενάμιση μήνα διωσ αναχώρησιν...

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ Προτιθέμενος μετὰ ενάμιση μήνα διωσ αναχώρησιν...

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ Προτιθέμενος μετὰ ενάμιση μήνα διωσ αναχώρησιν...

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ Προτιθέμενος μετὰ ενάμιση μήνα διωσ αναχώρησιν...

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ Προτιθέμενος μετὰ ενάμιση μήνα διωσ αναχώρησιν...

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ Προτιθέμενος μετὰ ενάμιση μήνα διωσ αναχώρησιν...

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ Προτιθέμενος μετὰ ενάμιση μήνα διωσ αναχώρησιν...

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ Προτιθέμενος μετὰ ενάμιση μήνα διωσ αναχώρησιν...

LONDON ESTABLISHED 1710 ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ασφαλίζει εν Κύπρω σχεδόν πέν ειδος ιδιοκτησίας...

Οι κατά τόπους Πράκτορες διευθετούν τας απαιτήσεις των ασφαλισμένων...

Κεφάλαιον και άλλα ποσά πληρωθέντα Αιρ. 3.389,505 Κεφάλαιον ετήσιον 1.920,000...